

פרשת בראשית-הרב אליהו אלחר

בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ: בראשית בשביל התורה שנקראת ראשית השמחה שצריכה להיות לכל אדם שזוכה ללמוד תורה כיון שהתורה עיקר קיום העולם

צריך האדם לדעת לשרד לעצמו ולסביבתו שלימוד התורה זה מרכז חייו, ומבחינה מעשית הוא מתאמץ להגיע לשיעור או ללמוד תורה ולידע נאמנה שהמעלה של לימוד מתוך קושי היא עצומה ואינה ניתנת לשיעור כמבואר בג"מ דאמר רב פפא שהתורה שלמדתי באף היא זאת שעמדה לי כלומר התורה שלמדתי מתוך קושי ויסורים זה מה שעזר לי

היה אדם שהיה מגיע לשיעור של הרב ומיד כשהתישב על כסאו היה נרדם עד סוף השיעור כך חזר הדבר על עצמו מפעם לפעם, שאל אותו הרב אולי השיעורים שלי לא מענינים אולי נמסור משהו אחר אמר לו אותו אדם אני חוזר כל יום מהעבודה מאוחר ומגיע לבית מאד עייף אבל בשביל החינוך של ילדי שיראו את אבא שלהם הולך לשיעור תורה גם לאחר יום עבודה קשה, כשהוא עייף וקשה לו...שווה לי אפילו לישון בשיעור, בשביל מסר מיוחד זה...

"את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים"

הג"מ מסכת שבת דף פח אומרת תנו רבנן הנעלבין ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושין באהבה ושמחים באיסורים עליהם הכתוב אומר "ואהביו כצאת השמש בגבורתו".

ויש להבין ודאי שכל אדם שנעלב ומתגבר שלא לענות לחברו מעלתו גדולה אבל מדוע נמשל ל"שמש" שעליו הכתוב אומר ואהביו כצאת השמש בגבורתו? מתרץ הדעת זקנים ע"פ המדרש שאומר שבתחילה השמש והירח היו שוים בגודלם, ולחר שקטרגה הלבנה שא"א לשני מלאכים לשמש באותו כתר, השמש שמעה ולא השיבה, הקב"ה מיעט

את הלבנה ואילו השמש נשארה בגודלה וזה שנאמר "שמש בגבורתו"
דהיינו שהשמש עמדה בגודלה וזאת בזכות שתיקתה.

כך גם אדם ששומע חרפתו ושותק זוכה לגדולה כדוגמת השמש.

וזה היפך דעת ההמון שחושבים שאם הם לא יענו, יהיו שפלים
ויתמעט כוחם ויתמעט כבודם וזאת התורה מחדשת לנו עד כמה כוחו
ושכרו של הנעלב ואינו משיב גדול.

כדוגמא אישית ראשונה בהיסטוריה מוצאים אנו, באדם הראשון וחוה
שהנחש החטיא את חוה וחוה לאדם הראשון, והעניש הקב"ה את
האדם "בזעת אפיך תאכל לחם" "וכן עפר אתה אל עפר תשוב" כלומר
שיהיה מציאות של מיתה בו ובזרעו עד עולם כמ"ש "מי גבר ולא יראה
מוות", ואח"כ כתוב "ויקרא אדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל
חי"

לא כעס אדם הראשון שחוה "גרמה" שבו ובזרעו נגזר ענין המוות,
אלא התבונן כי מן האשה נולדים הדורות הבאים וכינה אותה ע"ש
הדבר הטוב שבה אם כל חי=חוה, ולא במה שנגרם מיתה לעולם.

אכן אדר הראשון דגמא לכבוש את הכעס ולראות רק את הטוב.